

Şehit Kubilay

İ. GÜRŞEN KAFKAS

Eğitimci-Şair-Yazar

72 yıl önce 23 Aralık 1930'da Menemen'de karanlığın aydınlığa başkaldırışının, karşı koyuşunun olduğu feci olayın yıldönümü. Nice canlar ve şehitler pahasına kurtarılan, özgürlüğe kavuşturulan "ulus devlet" olma çabasındaki Türkiyemizde yeniyi, yeniliğe, devrimlere, ilkelere karşı direnen, başkaldıranların karanlık günü, Menemen karanlığı ve **Kubilay**'ın şehit olması günü.

23 Aralık 1930'da Menemen'de sabahın erken saatlerinde dördü silahlı altı kişi, tekbir getirerek belediye meydanında halkı toplama ya, isyana teşvik ettiler. Çember sakallı, başları sarıklı, sırtlarında cüppeleriyle kılık-kıyafet ve devrimlere meydan okuyorlardı. Gözlerini kan bürümüş bu altı kişi "Biz şeriat ordusuyuz" diyerek müftü camiine gidiyorlardı. Kendisini "Mehdi" olarak tanıdan **Derviş Mehmet** bu grubun elebaşısıydı. İslam dinini koruduklarını, arkalarında 60-70 bin kişilik "Halife Ordusu" olduğunu, halkın bu orduya öğle saatine kadar katılmalarını, aksi halde toplanmayan, katılmayanları kılıçtan geçireceklerini bağırarak duyuruyorlardı. Derviş Mehmet adlı yobaz, camideki yeşil bayrağı alarak Menemen'in meydanına diyor. 'Derviş Mehmet ve grubu yeşil bayrağın çevresinde tekbir getirerek dönmeye başlıyorlar. Bu bağırma ve tekbir sedalarının yanında: "Şapka giyen kâfirdir. Şeriat yine gelecek. Bize kurşun işlemez" gibi sloganlar atılıyordu. Halk korku içinde ve şaşkındı. Ne yazık ki halkın içinden bazıları bu yobazlara katılıyor ve alkış tutuyorlardı.

İlçedeki askeri birlik bir alay komutanlığıydı. Alay komutanı, Kubilay'ı bir manga askerle olay yerine gönderiyor. Yedeksubay Kubilay ve askerlerin silahlarında mermiler yoktu. Amaç halkın cayması ve bu olumsuz grubun dağılmasıydı. Askerler süngü takıp olay yerine gidiyorlar. Kubilay, askerlerini meydanın girişinde bırakıp kendisi meydana doğru ilerliyor ve yobazların teslim olmaları yönünde çağrıda bulunuyor. Yobazlar bu çağrıya ateşle cevap veriyorlar. Kubilay yaralanarak yere düşüyor. Ayağa kalkıp cami avlusuna doğru gidiyor. Fakat yine yere düşüyor. Çevredekiler korku ile kaçıyorlar. Derviş Mehmet ve yandaşları, Kubilay'ın yaralı olmasından yararlanarak cami avlusunda çantalarından çıkardıkları kör testere ile başını gövdesinden ayı-

nyorlar. **Atatürk**'ün devrimleri kana bulanmıştı. Karanlıklar egemen olmak istiyordu.

Gözü dönmüşlerin kin ve nefreti son noktaya varmıştı. Kesik baştan akan kanı içiyor, tekbir getiriyorlardı. Derviş Mehmet kesik başı kana bulaşan saçlarından tutmuş, zafer kazanmış edasıyla hırliyordu... Kesik başı yeşil bayrağın sopasına takmaya çalışıyorlar, başaramıyorlardı. Sonunda Kubilay'ın kesik başı ipe sopaya bağlandı.

"Menemen karanlığında,
Şehit düştü öğretmenim...
Sürdü savaşı
Cehalete acımasızca,
Ölüme boyun eğmeden,
Atasının yolunda...
İleri, hep ileri dedi...
Kol gezerken dağlarda eşkiya
Alın terini barut,
Kalemimi süngü yaptı,
Cehalete savaşı açtı
Kubilay Öğretmen
Şehit düştü, vatan uğrun-
da..."

Menemen Olayı Atatürk'ü çok üzdü. Söylentiye göre yobazlığa bir ders olsun diye Menemen haritadan silinsin demiş. Daha on yıl önce düşman işgalinden kurtarılan, özgürlüğe kavuşan halkın bu yobaz takımına destek vermesini kabullenemiyordu.

Mustafa Kemal, ulusunu huzura, özgürlüğe ve başarıya taşımaya kararlıydı. Özgürlük sağlanmış, cumhuriyet kurulmuştu. Olanaklar kısıtlı ve yetersizdi. Ancak, cumhuriyetin onuru, ilkeleri ve inancı vardı. Bu onur, ilke ve inancın mimarı Mustafa Kemal ve onun devrimci arkadaşlarıydı.

Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'nde "Dahili ve harici bedhahların olacaktır" ifadesinde olduğu gibi dün bu olaylar oldu, yarınlarda da olabilir. Karanlık düşünceleri aşmanın, aydınlığa ulaşmanın tek yolu eğitimidir. "Bir kitle ulus olabilmek için mutlaka eğitimcilere, öğretmenlere muhtaçtır." "Toplumun düşmanı cehalet, cehaletin düşmanı da öğretmenlerdir" özdeyişleri, Atatürk'ündür. Menemen karanlığının 71. yılını ürküntü ve ibretle karşılıyoruz. Bu olaya cumhuriyet tarihimizin başlarındaki karanlık döngünün 71. yıldönümü diyoruz. Çevre ulusların kıskırtmaları, cehaletin etkisi ve laik cumhuriyetin aydınlık yolda özgürce ilerlemesi, kem gözlerin her zaman habercisi olabilir. Unutmayalım, bu vatan bizim. Özgürlük bizim, laik cumhuriyet bizindir. "Aydınlık bir Türkiye için el ele" olalım ve bu kutsal temel kavramlara sahip çıkalım.

